

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ Η ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΠΕΤΕΙΝΟΣ

Το ΦΡΕΡΤ

(Της Έποχης)

Ήρχισαν τὰ κυνήγια καὶ πάνε καὶ κυρίες
ὡς ὄπλα καὶ λαγωνικά καὶ ἄλλες φασαρίες.
καὶ ἡ κυρίες τὸ πούλι, βαρᾶνε μὲ ἡσυχία
ὅ οἱ κύριοι γε μί ζουνε ἄπο κάτω ἀπ' τὴν κυρία.

ΤΟ ΘΘΙΜΟΝ τῆς μετοικήσεως ἀνεστάτωσε καὶ ἐφέτος τὰς Ἀθήνας. Ἐπὶ ἡμέρας ἢ πρωτεύουσα παρουσίαζε τὸ θέαμα πόλεως τῆς ὁποίας οἱ κάτοικοι κατελήφθησαν ὑπὸ πανικοῦ. Κάρρα μὲ ἐπιπλα ἐφευγον ἀπὸ τὸ ἐν μέρος, ἄμαξαι μὲ ἀνθρώπους ἐξηφανίζοντο ἀπὸ τὸ ἄλλο. Τὰ πάντα ἐφευγον. Καὶ μόνον . . . μερικά ἐνοίκια ἔμενον.

Ὡς ἐκ τούτου ἀπαρηγόρητοι εἶναι οἱ οἰκοδοπόται καὶ οἱ ρωσοφίλοι. Θὰ ἐρωτήσετε διατί καὶ οἱ ρωσοφίλοι. Διότι καὶ οἱ μὲν καὶ οἱ δὲ, εἶνε σκασμένοι γιὰ νίκην. . .

Τὸν μεγαλειότερον ὁμως ἐξευτελισμὸν τὸν ὑπέστησαν τὰ ἐπιπλα καὶ τὰ διάφορα σκεύη. Ἐνα κανάτι ἐξαφνα διὰ τὰς ἰδιαιτέρας ἀνάγκας, περιεφέρετο ἀπὸ σπῆτι σὲ σπῆτι ἐπὶ μίαν ἡμέραν διότι εἶχε χάσει τὴν ἰδιοκτιήτριάν του. Τέλος τὴν εὔρε, ἀλλ' ἦτο ἀργὰ πλέον. Ἡ κυρία εἶχε . . .

Ἐνα ἄλλο κανάτι τῆς αὐτῆς τάξεως ἐθραύσθη ἐνῶ μετεφέρετο μὲ ἄλλα σκεύη. Εὐτυχῶς ἦτο κενόν, διότι ἂν ἦτο πλήρες δὲν θὰ ἔμενε... ρουθουίνγετο. Ἀλλὰ καὶ τὸ σκεῦος τοῦτο εἶχεν εὐτραφῆ καὶ περικαλλῆ κυρίαν. Δι' αὐτὸ τοῦ ἀφιερῶθησαν οἱ ἑξῆς στίχοι :

Κοιμοῦ τῆς Σελτεμδριανῆς παραφροσύνης θῦμα
ἀτάραχον κοιμοῦ
Καὶ πάντα ἐνθυμοῦ
Εἰς ῥήτωρα μὲν ὀφθαλμοὶν ὅτι ὑπῆρξες βῆμα
Κι' ὅτι ὑπῆρξες καὶ ἐντὸς κι' ἐκτὸς τῆς πολιτείας
Ἡ πρώτη πρώτη ἀφορμὴ τῆς κωλουσιεργίας.

Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω στίχων τίποτε ἄλλο δὲν διεπράχθη. Μερικά μόνον ἐνοικιαστήρια παρουσίασαν τὴν πρωτοτυπίαν ὅτι ἐγράφησαν εἰς μαλλιαρὴν γλῶσσαν. «Νοικιάζεται ἓνα δωμάτιον εὐνάδιον». Ἡ «Νοικιάζεται τὸ κάτω καὶ τὸ πίσω». Ὡς ἐκ τούτου συνέβησαν ἀρκετὰ εὐθυμα ἐπεισόδια. Αἱ ὠραῖαι οἰκοδόμοιναί ἐδέχοντο πρῶτῃ πρῶτῃ ἐπισκέπτας.

— Τί ἐνοικιάζεται σῶς παρακαλῶ, τὸ κάτω ;
— Μάλιστα.

- Πόσο τὸ ἐνοικιάζεται ;...
- Τριάντα δραχμὰς τὸ μῆνα.
- Μήπως εἶνε ὑγρὸ ;
- Διόλου.
- Καλὰ, θὰ τὸ πιάσω.

Ἐφέτος παρετηρήθησαν καὶ δύο τρομεραὶ ἐλλείψεις. Ἐλλείψεις σπυτιῶν καὶ ἐλλείψεις κάρρων πρὸς μεταφορὰν τῶν πραγμάτων. Πολλοὶ ἔμειναν δίχως σπῆτι. Καὶ πολλοὶ εὐρόντες σπῆτι δὲν εὐρέσκον κάρρον νὰ κουβαλήσουν. Ἡ τελευταία ἐλλείψις ὀφείλεται εἰς τὸν κινηματογράφον τὸν στηθέντα εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος, διότι ὅλα τὰ κάρρα συνεκεντρώθησαν ἐκεῖ.

Τοιοῦτοτρόπως οἱ περισσότεροὶ ἔμειναν εἰς τοὺς δρόμους μὰζι μὲ τὰ πράγματά τους. Πρὸ τῆς εἰσόδου πολλῶν οἰκιῶν ἠκούοντο διάλογοι συγκινητικώτατοι μεταξὺ τῶν ἐπίπλων. Ἀναγράφωμεν ἓνα ἐπὶ λέξει :

Τὸ τραπέζι τοῦ φαγητοῦ. Τί κατάστασις εἶνε αὐτή ;
Ἐπὶ τέλους πρέπει νὰ παύσῃ αὐτὸ τὸ μαρτύριον ποῦ τραβᾶμε κάθε χρόνον. Ἐβγα ἀπὸ τὸ ἓνα σπῆτι, ἔμπα στὸ ἄλλο. Μᾶς ἔκαναν ρεζίλι.

Ὁ Καναπές. Καλλίτερα ἀδερφε, γλυτώνουμε μὰ μέρα ἀπὸ τὸ σῆκω κάτω.

Τὸ Τραπέζι. Ἐοῦ μπορεῖ νὰ ἔχῃς λόγους καὶ νὰ σοῦ ἀρέσει.

Τὸ Κρεβάτι. Τί νὰ σῶς πῶ. Ἐγὼ δὲν δυσαρστοῦμαι, ὑψίσταμαι τόσας πιέσεις. . . ὥστε μοῦ εἶνε λίαν εὐχάριστος αὐτὴ ἢ μικρὰ ἀνάπαυλα.

Ἡ Καρέκλα. Καὶ ἐγὼ δὲν εἶμαι δυσαρστημένη. Ξέρετε τί εἶνε νὰ δέχεται καθημερινῶς καταμουτρα ὀδίδες, βλάμηματα, μπόμπες ; οὔτε τὸ Πόρτ-Ἀρθούρ δὲν ὑψίσταται τοιαύτας ἐπιθέσεις. Ἄ, σήμερα ἀναπνέω.

Τὸ Γραφεῖον. Καὶ ἐγὼ νὰ σοῦ πῶ, δὲν εὐρίσκω ἀσχημον αὐτὸν τὸν περιπατάκο. Ξεκουράζεται κανεὶς ὀλίγον ἀπὸ τόσας ἀνδρίας ποῦ περνοῦν ἀπὸ πάνω του.

Ἡ Λεκάνη. . . Αὐτὸ εἶνε ἀληθές. Εἶμαι ἢ μόνη ποῦ εἶμαι εἰς θέσιν νὰ τὸ διαβεβαιώσω . . .

ΣΤΟΝ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟ

Σὺν κατακτητῆς μεγάλος ὄπον κέρδιος τῆ νίκῃ
ἔρχεσαι μὲ βρόντο κάρρων καὶ χαμάλων φωνῶν
Ὅλοι τρέχουν σ' ἄλλο σπῆτι γὰ νὰ σκᾶσουν ἄλλο νοῖκι
καὶ τὰ ἐπιπλα δεμένα κάνουν σιγάτες μακρονῆς,
Ἐἶνε τὸσ' ἡ δυνάμι σου, ποῦ τὴν πόλι ἀναστατώνει
κι' ὄλο λέγει πρὸς τμη σου ἀδιάκοπο κ α ρ ὀ ν ε !

ΜΩΨ

Το Διηγηματάκι Μας

Ο ΥΠΟΒΟΛΕΥΣ

(Πὼς τελειώνουν τὰ Δράματα)

Ὅσους χωμένους κάτω ἀπὸ τὸ τερεκεδέγιο κανκὶ του τῆς ὑπέβαλλε τὸ μέρος τῆς, ἔτρεμεν ὁ πτωχὸς σὲ τέτοιο βαθμὸν ποῦ πολλὰ φορὰς ἔχανε τὴν σελίδα τοῦ κειμένου καὶ τὰ γράμματα ἐχοροπηθοῦσαν ἐμπρὸς εἰς τὰ ζαλισμένα μάτια του.

Αὐτὸ τὸ διαβολοκόριτσο ἀπὸ τὴν ἡμέραν ποῦ ἀνέβηκε στὴ σκηνὴ τὸν ἐξετρέλλανε τὸν χροσιανό. Καλέ, παῖεις μὲ τὴν ἐδμορφιά. Ὅλος ὁ κοσμος εἶχε νὰ κἀνῃ μὲ τὸ πλαστικώτατον σωματάκι τῆς, μὲ τὴν λευκότητα τῆς ἐπιδερμίδος τῆς, μὲ τὸ τορνευμένον τῆς πόδι.

Ἡ πλατεῖα τοῦ θεάτρου ἐγέμιζε κάθε βράδην ἀπὸ θαυμαστάς τῆς. Ὁ θιασάρχης τὰ εἶχε μοιροσθῆ καὶ σὺν νὰ μὴ τοῦ πολυάρεζε αὐτὸς ὁ ἔρωσ τοῦ ὑποβολέως του πρὸς τὴν διαβολομένην πρωταγωνιστριά του, καὶ τοῦ τὰ ἴπαλλε μὰ μέρα γιὰ καλὰ.

Ἄ, ὄλα κι' ὄλα.
Ἐπειτα ὁ ἀνδρωποπ εἶχε δίκην.
Νὰ τί τοῦ ἔλεγε.

— Ὁ ὑποβολεὺς ἐπάνω στὴ σκηνὴ προέπει νὰ ἔξῃ μεγάλη γλῶσσα καὶ μικρὰ μάτια. . . . Πρέπει νὰ ἦνε ὁ καλλίτερος ὑποκριτής. . . τοῦ προσωπικοῦ τοῦ θεάτρου, διότι τὸ μέρος του εἶνε τὸ δυσκολώτερον ἀπ' ὄλα. . .

Ἐἶνε βέβαιον ὁμως, ὅτι ὁ φιλοσοφικὸς ὀρισμὸς τοῦ θιασάρχου δὲν ἴσχυσε νὰ μεταβάλλῃ τὴν τακτικὴν τῆς καρδίας τοῦ ἐρωτευμένου ὑποβολέως, καὶ ἓνα βράδην ὁ ἔρωσ ἐπαιξε τὸν σπουδαιότερον ρόλον εἰς τὸ θεάτρον.

Ἡ μικρὰ πρωταγωνίστρια ἐπεδίετο τὸ πρόσωπον μᾶς μανιώδους ἐρωμένης κάποιου ξεπεσμένου βαρόνου.

Ἦτο ἡ τελευταία σκηνή.
Ἡ λατρενομένη τοῦ ὑποβολέως ἀριστοτέχνις, ἐνεφανίσθη εἰς τὴν σκηνὴν σχεδὸν γυμνῆ, μὲ μίαν μόνον λεπτοτάτην ἐσθῆτα ἀπὸ μουσελίαν, μέσα ἀπὸ τὴν ὁποίαν διεγράφοτο αἱ θανάσιαι, αἱ ἐξετρελλαινόνσαι γραμμαὶ τοῦ σώματός τῆς.

Ὁ πτωχὸς ὑποβολεὺς τρέμει ὄλος.
Πρώτην φορὰν βλέπει τὸ ἀγαλματένιο ἐκεῖνο πλασματάκι γυμνὸν σχεδὸν καὶ τοῦ ἔρχεται νὰ πετύξῃ τὸ κείμενον καὶ νὰ φιλήσῃ τὴν ἄκραν τοῦ ἐσθῆτος, ἦτις ἀπαλὰ ἀπαλὰ τοῦ χαϊδεύει τὸ πρόσωπον καὶ τὸν κάμνει νὰ ἀνατριχιάζει.

Ἡ σκηνὴ εἶνε δραματικώτατη.
Ἡ ἐρωμένη τοῦ ξεπεσμένου βαρόνου πρόκειται νὰ φωνεθῇ ἀπὸ τὸν ἐραστήν τῆς.

Τὸ κοινὸν περιμένει μὲ ἀγωνίαν νὰ ἴδῃ πὼς θὰ παίξῃ τὴν σκηνὴν αὐτὴν ἡ μικρὰ καλλιτέχνις.

Τέλος δέχεται μὰ μαχαίριὰ κατῆστηθα καὶ πέττει ἀμόρφωτος. Εἰς τὴν πλατεῖαν μόλις ἀναπνέουν οἱ θεαταί. Ὅλοι ἐγείρονται διὰ νὰ ἴδουν πὼς θὰ ἀποθάνῃ. Ἐκεῖνη ἀναπνέει ὅλην τὴν καλλιτεχνικὴν τῆς δύναμιν.

Κατ' ἀρχὰς σηορίζεται ἐπὶ τῆς μᾶς χειρὸς καὶ ἀρχίζει νὰ πνευστῇ, ἔπειτα δοκιμάζει νὰ ἐγερθῇ, ἐπανατίπτει ὁμως ἀναγωνιώσα καὶ ἐξητλημένη μέχρι τοῦ ὑποβολέου διὰ νὰ ἀκαύσῃ τὰς τελευταίας λέξεις, τὰς ὁποίας ὁ ὑποβολεὺς τώ-

Ἄλλὰ κάτω ἀπὸ τὸ ἐκ λευκοσιδήρου φυλακτεῖον τοῦ ὑποβολέως ἐξέρχονται καὶ ἀκατάλητοι φράσεις.

Ἡ δυστυχὴς καλλιτέχνις δὲν ἀκούει σχεδὸν τίποτε καὶ πλησιάζει ἀκόμη περισσότερον.

— Λέγε μου, τοῦ ἠρθηρίζει σιγά. Λέγε μου πρὸς Θεοῦ.
Ὁ ὑποβολεὺς τώρα ἀκουμβᾷ τὸ πρόσωπόν του εἰς τὴν κνήμην τῆς. Βλέπει μὲ ἀπληστίαν τὸ ῥόδιον χροῖμα τῆς γυμνῆς σαρκὸς νὰ βάφεται γλυκύτερον καὶ ἀπὸ τὴν ἀραγοσιδὴ γάζαν, καὶ αἰσθάνεται ἀλλήλοδιαδόχως ὄλους τοὺς κλοισμοὺς καὶ τὰς φρικιάσεις τοῦ πόθου. Μισολιτόθυμος σχεδὸν, εἶσι δὰ καθὼς εἶνε ἀκουμβημένος ἐπάνω εἰς τὴν ὀλοστρογγυλὴ καὶ παχεῖα γάμπα τῆς, βλέπει τὸ μεταξωτὸ κοντὸ πανταλονάκι τῆς. . . Ὅποια φρικιάσις! . . . Μὲ τὰ νεύρα ἐπανεστατημένα καὶ μὲ τοὺς σφυγμοὺς ἀτάκτους καὶ μὲ τὰς φλέβας καὶ τὰς ἀρτηρίας ἐξογκωμενας ἀπὸ τὸ αἷμα, τρανιλλίζει ἐπὶς ἑαυτοῦ:

— Σ' ἀγαπῶ! . . .
Χάσμα φοβερὸν ἀνοίγεται εἰς τὸ παιζόμενον ἔργον.
Τὸ κοινὸν περιμένει καὶ . . . δὲν ἀκούει τίποτε.
— Λέγε μου, ἐπαναλαμβάνει ἡ δυστυχὴς ἠθοποιός.
— Σ' ἀγαπῶ . . . τῆς φωνάζει αὐτὸς ἀφρίζων τώρα ἀπὸ λύσσαν.

Καὶ ἡ ἀδελία κατέρχεται σιγά, σιγά, σιγά, ὑπὸ τὰ σφυοήματα καὶ τὰς ἀποδοκιμασίας τῶν ἀκροατῶν.

Ὁ Ἄριστος Ἡρώδης

ΔΑΣΚΑΛΙΚΟ ΤΡΑΓΩΔΙ

ΜΙΑ ΣΚΛΗΡΟΚΑΡΔΙΩ

Παρατηρῶ πὼς μοῦ ποιεῖς, κυρία, τὴν μεγάλην καλῶτατα γρορίζουσα πὼς δὲν εἶμαι κοντσούριον ἂν καὶ πατέρα κέκτησαι ἀρετῶν ἐμβραχάλην ὅστις τυρίον ἐστιῶ, ἐλαίας καὶ κουλούριον.

Ἐνῶ ἐγὼ διδάσκαλος τυγχάνω ἐκ τῶν πρώτων κατασκευάζων συγγραφαὺς μὲ πάνσοφον κρανίον αἱ δὲ ποικίλαι γνώσεις μου ἔχουν ποιήσει κρότον στοὺς κόλπους ἀρχαιοπρεπῶν σπουδαίων καὶ λογίων.

Ἄν δὲ τυχὸν τὸ αἰσθημα εἰσήλασεν ἀθρόον καὶ μοῦ ἐνεφανίσθητι ὡς εἶδος τι θεῶ δὲν θέλει εἶσθαι δίκαιον νὰ τυραννῆς ἀθῶον καὶ δεῦρο νὰ ἀρχίσωμεν καὶ τὴν τὰ παλαιά.

ΣΥΜΕΩΝ ΚΟΥΡΟΥΝΗΣ

ΣΕ ΜΙΑ ΠΟΥ ΤΗΣ ΕΚΑΜΑ ΤΟΝ ΔΑΣΚΑΛΟ

Εγὼ κυρά μου ἂν ἔλλειμμα σοῦ ἦρα ἢ κενὸν τελείως σ' τὸ συμπλήρωσα μὲ χίλια δυὸ μαθημάτα ποῦ σοφὸν ἄρα καὶ ἄγνοος ὄσοφ ἔξω φρενῶν θὰ σὺ γράσῃς μερικὰ τῶν μαθημάτων τμημάτα.

ΣΑΓΚΑΣ

(Στο Νέο Σπήτι)

- Έλα Φιφίκα! Γούσου πουλάκι μου, άφου τὸ ἐνοίκιασες τώρα τὸ νέο σπήτι. Θά πάη γουρι...
- Καλὲ τί λέτε, κίριε Νίκο. Ἐγὼ εἶμαι τιμιά γυναίκα.
- Ἀκριδῶς, πουλάκι μου. Μιά τιμιά γυναίκα δὲν πρέπει νὰ κρύπτη τίποτε...

(Στὸ Δρόμο)

- Ἡ ΜΙΑ. — Πολὺ ψηλὰ τὸ φόρεμα ἐσθκωσες Τιτίκα μου
Καὶ φαίνεται ἡ γάμπα σου σάν θέατρο, σερίκα μου.
- Ἡ ΑΛΛΗ. — Γιατί παρακαλῶ; Μπορεῖ νὰ γίνη καὶ σκηνὴ θεάτρου μὴ κυρία
Καὶ νὰ σπκῶνη μὴ χαρὰ στὸ δρόμο τὴν αὐλάτα
μὲ μόνη τὴ διαφορά στὸ ἓνα δύο τρία
ὅτι μπορεῖ τὸ φόρεμα νὰ λέγεται κ' α ὑ λ α ί α ...

ΦΛΕΡΤ ΘΕΑΤΡΑ

Αύγουστου 29—Σεπτεμβρίου 8

ΑΘΗΝΑΙΟΝ. Την Κυριακή η «Φυσική» κάμνει τόσες μεταμορφώσεις εκεί και τόσους έρωτας, ώστε το θέατρον γίνεται άνω κάτω. Καρπός των άνοσιών ερώτων το Φυσική ήσαν την Δευτέρα «Αί δύο Όσφραναί», αλίνας άπελπισθείσαι τελείως από άδελφικήν κομητιότητα την Τρίτην εις τον «Χορόν του Ζαλόγγου» παρά τας διαμαρτυρίας του κ. Περεσιάδου. Και έτσι γίνεται το «Μεγάλο Κακό» την Τετάρτην καί κώμω έλέησον. Το έργον όμως έξόχως πάντοτε επιτυγχάνει καί το κοινόν άγρίως χειροκροτεί. Ο κ. Κουκούλας βλέπων από της σκηνής τα τόσα εγκλήματα, που γίνονται εις την πλατείαν, παρακαλεί και παίζει την Πέμπτην το «Μετά το Έγκλημα» και τουστοιχούτως το κάνουν ούδιον και έτσι το θέατρον το ίδιο βράδυ «Ένοικιάζεται.» Ο κ. Γεωργόπουλος θαυμάσιος όπως πάντοτε και ή κ. Θεοδόρου πάντοτε θεοδώρητος.

Αφού το θέατρον «Ένοικιάζεται» την Πέμπτην, αναγκάζεται και το πύανει την Παρασκευήν ή «Σαμπινιάδ» με το στανιόν, αλλά τον πύανουν καί ζαλάδες ώστε αποφασίζει και πέφτει κ' αυτός εις τον «Χορόν του Ζαλόγγου» το Σάββατον, υπό τα χειροκροτήματα ενός παπῆ, ταυτικού θαυμάσιου του θεάτρον.

Χ

ΑΔΑΜΠΡΑ. Εις την «Αλάμπραν όμως οί «Αιμοί» την Κυριακή, έχοντες προηγουμένως άφορμιάς κατά το θέατρον και συνομιολογήσαντες άμοιβαίαν συνδρομήν και βοήθειαν, μουτζουρώνουν τον «Γέρω Μαρτιν», την Δευτέρα παρ' όλας τας διαμαρτυρίας του πρόην Πιηροῦ, όπερ από το κακό του—το τοιμένο!—γίνεται την Τρίτην «Σκλάβο» μέ... μουστάρια, και έτσι το πρόγμα ζαταντά «Βαβυλωνία» την Τετάρτην. Ο κ. Τασσόγιλον καιός όπως πάντοτε, άριστος όμως κ. Πετρούδης. Ο φρούδαρχος της «Αλάμπρας» κ. Βεντούρας, από τινον ήμερών έχει αναβή εις τα κεραμίδια του Θεάτρον και με ένα ιερόστω καίμ επισκοπεί τον ορίζοντα, επιθυμίων όπως δήποτε να συμμετάσχη εις τον περί κορυμιάνας άγώνα. Φαίνεται όμως ότι δύνανται ότι το «Πόρτ-Αρθούρ, εινε αλιόνητον γι' αυτόν κ' αυτός εις πείσμα παίζει την «Λουκρητιαν Βοργίαν» την Πέμπτην, μέ... επιτυχία.

Το Σάββατον δίδεται ή τιμητική της λαμπράς καλλιτεχνικός κ. Χατζηχορήστον και του κ. Πετρούδου με τον «Ένοχον». Τώρα ποιός από τους δύο τους εινε πιο πολύ ένοχος, αυτό ελαφίεται εις την κρίσιν του κ. Βοισάρη.

Χ

ΝΕΑΠΟΛΕΩΣ. Έδώ μωρέ μάτια μου το ίδιον το ιδιώχειρον, και οί «Ιπλόται» την Κυριακή και ό κ. Βορνασέρας με ξουρισμένο μουστάκι. Γνωστός ό έρωσ ενός «Ιπλότου», όστις την Δευτέραν μῆς αστέλλειν το «Υπερφυσικό Παιδί», προϋόν τίς οίδε τίνος κυρίου με το μοῦσι εν συνεργασία μετά του άνωτέρω οήματος—(“Ορα και ταχυκά τοιμπούσια εις την Ήβην. Προσεχώς αυτή ή Ιστορία).— Ο κ. Σαγιώρ άριστος, μά μ' όλα ταῦτα ή «Μίς Χόλς» τον ζηλεύει την Τετάρτην και λυσοσῆμαζι τον. Αποτέλεσμα του λυσοσάλεον τούτου έρωτος εινε μερικῶ «Απολαύσεις» την Πέμπτην, εις άς τέλος πάντων συναινεί και ό κ. θιασάρχης. Ο κέρβερος Μπιοργάκος εινε καλῶ εις την υγιάν του και ό θεατρονής Προϋίος έλπίζει ότι αί εισπράξεις θα αναβούν άπάνω από 42 δραχμάς καθ' έσπεραν. Φυσικά άφού μάλιστα εις τον θιασον προσελήφθησαν δύο μεγάλαί έξοχότητες έξ Αμερικής. Ο κ. Δελενιώτης και ή κ. Αγγέλα. Πρίτς.

Να επί τέλους και μία γενναία και φιλόανθρωπος πρόξις. Η «Χήρα» (Ω Αμερική!) άποφασίζει και το στανιόν στο γλέντι την Παρασκευήν με τους «Συζύγους» των Αθηνών, και το Σάββατον με τους των περιχώρων, και έτσι κανείς δεν μένει παραπονεμένος, οὔτ' αυτή ή σύνταξις του «Φλέρτ». Αύριον όμως ό κ. Βορνασέρας, αλίως ό αληθινός καλλιτέχνης έχει την τιμητική ήν του με τους—τί σύμπτωσις!—«Ατίμο υς». Και ποιός δεν θα τον θαυμάση αύριον; Και ποιός δεν θα τον χειροκροτήσει; Έν τῶ μεταξύ μνειαν ποιούμεθα και της αληθινοήτον εδραγειτικής του κ. Σαγιώρ.

Χ

ΝΕΑ ΣΚΗΝΗ. Είπαμε και άλλοτε ότι άστυία έδω δεν έχει. Έρω ποῦ οῦς το λέω «Καί έξέρω» την Κυριακή και την Δευτέρα. Το θέατρον γεμάτο από φραϊόν κόσμο, από όλην την οίξ άριστοκρατιαν μας άδιακόπως χειροκροτεί. Η κ. Παρασκευοπούλον διά μυσιστήν φοράν θαυμάζεται και ό κ. Χουσομάλλης διαρκώς χειροκροτείται. Η υπόθεσις του έργον περιστρέφεται εις καί σκάνδαλα, που γίνονται εις τα λοντρά και τα όποια ή κ. Κέλλερ διαβάσει εις το «Φλέρτ». Γενναία του κόσμου όπως εινε πηγάνει μόνη της εις τον Δευδηντήν του «Φλέρτ» και τον έρωτά :

— Κύριε Πετεινέ, μπορείτε παρακαλώ μερικῶς πληροφορίας να μου....

— Εὐχαρίστως, αγαπητή Κυρία, μά ξεύρετε ή εποχή εινε τέτοια ώστε δεν μπορώ....

Η κυρία Κέλλερ, κοροχουσοῦρα πρώτης τάξεως, θέλει και καλῶ να μάθη, και στέλλει τον σύζυγόν της τον κύριον Γιάγκον, εν νέον εις τα Γραφεία του «Φλέρτ». Αλλά και εις αυτόν δεν λέγει τίποτε ό Πετεινός, και έτσι το μυστήριον μένει άκτον και τα φροσιώνουν όλοι σιόν... Πετεινῶ τον κακομοιόη. Φυσικά ή κ. Κέλλερ θυμώνει και γίνεται την Τρίτην «Απιστος» αλλά και αυτήν την θεραπείην καλῶ, ένας άγριος γυναικάς, οὔ Κύριος Προσωπάρχης», όστις εινε τόσον ακάθεκτος εις τους έρωτας του ώστε την Πέμπτην όρμη και κατά της «Νύφης» του. Του την πέφτει όμως από τα χέρια τον ό κ. Χορηστομάνος, αυτήν την στιγμήν αφιχθείς άκριβώς εν Παριόν. Ο κ. Μαροκέλλος μεδιῶ πάντοτε και εξακολουθεί να ήνω... άμοροφουαίδο. Η «Απιστος» εινε έργον του Μπράζκο, οὔχ ήτιον όμως το έργον δεν επαίχθη ξεμπροάκτο ον. Φυσικά άφού λείπει από το θέατρον ή κ. Αγγέλα, γαιτό φαίνεται ό κ. Λέον ήρχισε να...κουρεύεται.

Η «Νύφη» επαναλαμβάνεται την Παρασκευήν αλλά το Σάββατον συνομοτεί και αυτή με τας «Εκκλησιαζούσας.» Η είσοδος άπηγορεύετο εις τας κυρίας.

Χ

ΠΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ. Έδώ ό κ. Παντόπουλος άφού δεν ξεύρει ποιός βάζουνε στο θέατρο του, θέλει και καλῶ και σώνει να μῆς δείξη την Κυριακήν «Ποιός βάζουμε στα σήμια μας». Αλλά γαιτό την «Κυρίαν δεν την Μέλλει» την Τρίτην. Η τιμητική έσπερις της αληθοῦς καλλιτεχνικός, της κ. Ολυμπίας Λαμάσκου θα μείνη αληθινοήντος, ενῶ οί «Έρωτες της Κλεοπάρας» την Τετάρτην κάμνουν έξω φρενών τον αξιότιμον μπακάλην κ. «Λουράν» την Πέμπτην, και παρ' όλιγον να έχωμεν και πάλιν σκηνάς. Τα βολεύει όμως τα πράγματα καλῶ ό κ. Τεμπέλης. Λιά τον κ. Ταβουλάρην τί να γράψη κανείς, δια τον μέγαν τραγωδόν, δια τον μέγαν καλλιτέχνην :

Την Παρασκευήν ή «Νύφη» της Κούλουρης με τιμητικήν του αγατημένου Ταμίου του θεάτρον. Δεν την χωνεύει όμως την «Νύφη» ή «Καπεταν Γαυωνής», και με όλα του τα γεράματα της οίχεται χονδροκῶς το Σάββατον.

ΤΣΟΧΑ. Ο ναγαήσας θιασος του Φαλήρον, μετημφισμένος από την λόρδαν παίζει την Κυριακήν τον «Χορόν των Μετημφισμένων» με 37—άκριβώς—θεατάς. Ο «Ριγολέττος» όμως την Δευτέραν εινε αληθινά θαυμάσιος. Και κόσμος όπωςδήποτε παρίστατο εις το θέατρον. Ο Βαρότορος κ. Tortorici θαυμάσιος. Μέταλλον φωνής έξοχον και υπόκρισις τελεία εν αντιθέσει προς τον τερόρον του «Τροβατόρε» την Τρίτην, όστις ήτο άστυίος τελείως. Η κ. Σ. Ινα ξεκαυδίζεται στα γέλια πάντοτε επί της σκηνής. Περίεργον! Σαν να νομίζη κανείς ότι τρέφει συμπάθειαν προς την «Καβαλλοριαν» του Μασκάνη. Η αλήθεια όμως εινε ότι μῆς κάνει αλλά...θοῦ φιλακήν κώμω. Την Τετάρτην εις την «Κάμεν» πάλιν 16 άνθρωποι εις την πλατείαν. Η κ. Brünner πολὺ καλή κοντράλτα, αλλά αυτός όστις συγκεντρώνει όλας τας συμπάθειας εινε ό γλυκὺς τερόρος κ. Carri. Ο «Ένοχός» την Πέμπτην επαίχθη όπως δήποτε. Από όλους ήρσεε πιο πολὺ ό βαρόντος ως Λόν-Κάριος. Έν γένει άγρία άδελφία παρατηρείται. Εις την πόρτα εινε κάποιος μπερζής Ιταλός, και ένας νεαρός με μονόκλ.

Την Παρασκευήν όμως αί κυρία του θιασου κάμνουν αναφορά και πηγαίνουν εις τον Τσόχα... και ζητούν να της αφήσουν να παίζουν και επί της σκηνής την «Καβαλλοριαν». Το ίδιο βράδυ υποβηθεί δια την άρμονίαν της πράξεως ό Λέον Κ α β β α λ ο με τους «Παλητάσους» του θιασου, αλλά προς τελείαν συμπλήρωσιν της εικόνας όρμη θραύχην το Σάββατον ό Ποντιόνης με την «Μποέμο».

Χ

ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ. Έκει εις το χαλασμένο θέατρο του Γισσοῦ, μά κινήσις πρώτης γραμμής παρατηρείται. Ένα θηριοτροφείον γερμανικόν με όρραίους λέοντας, κάμνει θαυμάσια γυμνάσματα και πάρα πέρα ένα θεατρού παρτομίμας με της γάμπες της κ. Λουίζας συγκεντρώνει κοσμίαν κάθε βράδυ. Ο θεατρονής κ. Φλουτσάκος άποδεικνύεται αληθινά έξυπνος. Προτάσεις δια το θηριοτροφείον ήπέβαλον πολλοί αδύνατοι κύριοι των Αθηνών. (Μνήμη της οσίας Φραντζόλας της «Νεαπόλεως»).

Χ

ΑΡΝΙΩΤΟΥ. Αλλά και ό Αρνιώτης δεν πάει πίσω. Μπαλαρίνες—κομικοί—κινηματογράφος και... και... Φόπα, νερά και ό μαέστρος κ. Κυπαρίσσης παρών.

Χ

ΠΕΙΡΑΙΩΣ. Οὔν κοροάστρα. Οί «Αθηναί» έκει κάτω την Κυριακήν εννοήσαντες τέλος τον προσορισμόν τους παίρνουν το στρατι-στρατι το «Μονοπάτι» την Τετάρτην και βρίσκουν τέλος πάντων την Πέμπτην την φιλενάδα τους την «Χεσμέ». Βοήθειά τους.

ΤΟ ΚΟΥΝΟΥΠΙ

ΣΤΗΝ ΩΡΑΙΑ ΤΗΣ «ΝΕΑΠΟΛΕΩΣ»

Μου θύμισσε, πουλάκι μου, και με το παραπάνω και στο θυμό σου ό φτωχός ζαλιζομαι και φριττο σ' όρκίζομαι δ' ειλκρινῶς στο σουβλερό σου μύτο αν σου προξένησα κακό να μη το ξανακάνω.

Λόγια του κόσμου μην άκούς κι' ελα στα συγκαλά σου γαι' εσαι τόσο άνάλγη, σαν εσαι θυμομένη εσαι γι' άστυία μοναχά, φτωχούλα μου, πλασμένη αλλά θαροῦ πῶς άρχισε να πέφτη ή μογιά σου. Ο Clown

ΧΑΣΑΠΙΚΕΣ ΚΟΥΒΕΝΤΕΣ

ΗΡΩ-ΓΚΟΙ ΜΟΝΟΛΟΓΟΙ

A.

—Την παληομίζα μου κοκορευότανε θα πῆς, στον τοίχο γιά δεν την πέταγα Γιατ' ήτανε κεί πέρα ένας άπόπατος Και με τη μίξα αυτή θα τον έλέωνα.

Να κάνη το νταῖ:ποιός; κι' ό γυιός τῆς Γιάννενας! 'Ας έχει χάρι που δεν είχα νέφι Να κάνω καμιά νέα περιπέτεια Και μουθυγε λαθραίως απ' τα χέρια μου.

Να σου πετύχη μούτρο γιά την Έλενώ! Κι' ενῶ το ξερεί πῶς την αγαπῶ φρικτά Και πῶς κ' εκείνη μ' αγαπῶ προφορικῶς Και κάθε βράδυ τη φιλω ραγδαίως.

Αί,ρε παιδιά τι πρόμμα πούν' ό άνθρωπος 'Ο έρωτας πῶς τον κατασκευάζει! Να σ' έχη μια γυναίκα μονοπόλιο Να σε ποτίξη βάσανα περιπαθῶς.

Να σε καταδιώκη πάντα επιτοπίως, Και να σε θέλη δίπλα της ανηλεῶς Και σαν ιδῆ πῶς την καταδιώκης σύ Να σου ξεφεύγη ή άπιστη δρομαίως.

Έτσι στις ὄρες τῆς μελλυχολίας μου Που φρικωδῶς την έγκλεχτή μου σκέπτομαι Μουρχεται να τραθήξω την ισόδια Να καταστρέψω παμψηφεί τα σπλάχνα μου.

B.

Προχτές το σαββατόβραδο έφαγα ένα σκαμπίλι 'Όπου μου φάνηκε εϋτύς ό ούρανός σφοντύλι.

Αίντε μωρέ σαχλόφαρο και παληοτενεκέ Χαστούκια πάλι γλήγορα θα πέσουνε πλακέ.

Θα σε ρημάξω σ' το γιακά, και σ' τη γροθιά [μπαγάσικο] Θα κάνω από τη φλέβα σου μαρκούτσι ναργιλέ Και θε να πιῶ γιαδάσικο 'Αίντε, μωρέ χαλέ.

Και θε να ιδῶ την μύτη σου την μακρῶ σαν στέκα Σαν έξη παρῶ δέκα

Και θε να ιδῶ τα μούτρα σου Μερίδα από ροσμπιή 'Ψή!!..

Ο ΓΥΙΟΣ ΤΗΣ ΜΑΜΜΗΣ

ΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΜΠΑΝΙΑ

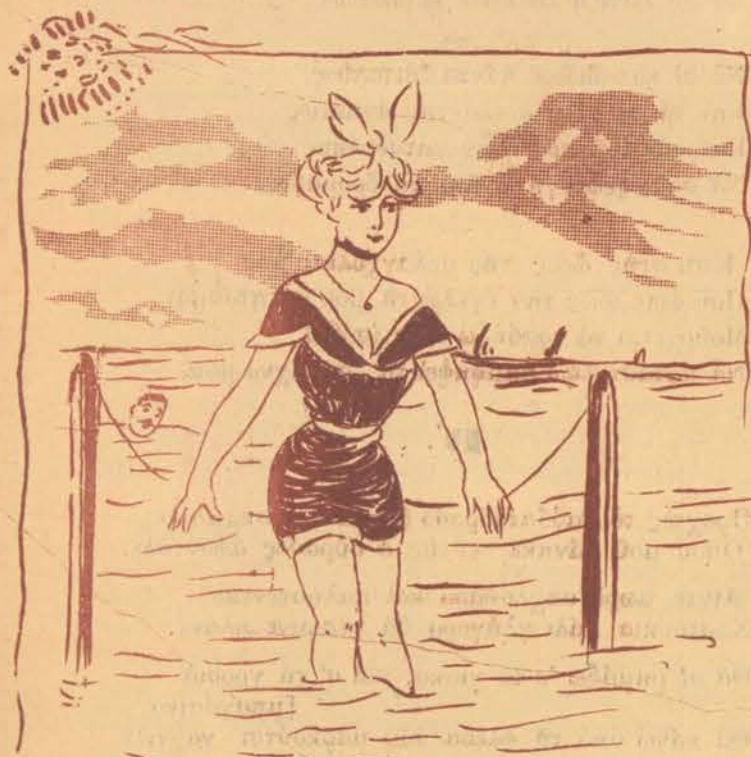
(Φαληρικόν)

1.—Ούφ, με πιάνει μία φούρκα! Ούφ τί ζέστη είν' αὐτά!
Νά θά πάω εἰς τὸ μπάνιο ἔτσι δά σχεδὸν γυμνή.

2.—Λοιπὸν, φιλάττη δεσποινίς, νάρθῶ νὰ κολυμπήσωμε;
—Ἐλάτε, ἀφοῦ θέλετε. Μονάχα μὴ χτυπήσωμε...

3.—Ἡ Τιτίκα βουτάει στὸ μπάνιο
Κι' ἀπὸ πίσω ὁ Νίκος κοντὰ
πλησιάζει τὸ σῶμα τὸ οὐράνιο
Καὶ βουτιοῦνται κ' οἱ δύο στὰ νερά!

4.—Ἀχ τί δροσιὰ λοιπὸν ἐδῶ
ἐδῆκε ἄσπρο κι' ἀπαλό
ἐδῆκε ἀπ' τὸ μπάνιο
τὸ σῶμα τῆς τὸ δροσερό
φτιαγμένον τὸ οὐράνιο!!!

(Τῆς Μετακομίσεως)

— Σὲ βεβαίῳ, σερίκα, μ' ἀρέσει πολὺ αὐτὸ τὸ σπῆ-
τι... Ἐχοιμε καὶ τὴν μοῖστρα μας κοντὰ..
— Ἀλήθεια καθμένη! Ἀφοῦ μάλιστα μᾶς ξηλώ-
νονται τόσῳ τακτικὰ τὰ μανίκια!!...

ΣΥΝΤΑΚΤΑΙ :

ΠΕΤΕΙΝΟΣ=Της Έβδομάδος. ΑΡΙΣΤΕΡΟΣ ΨΑΛΤΗΣ=Διηγούμενα. ΑΝΦΑΝ ΓΚΑΤΕ=Επιγράμματα. ΝΙΚΜΑΝ=Κωμωδία. ΔΟΝ ΖΟΥΑΝ=Φλέρε - Ρεπορτάζ. ΚΟΥΝΟΥΠΙ=Φλέρε - Θεωτράλ. ΚΛΟΥΓΝ=Θεατρικά Έπιγράμματα. ΖΑΝ ΚΙ ΡΙ=Ποιήματα. ΠΕΤΕΙΝΟΣ=Εικόνων Λεζάντ. ΣΑΡΑΝΤΑΠΗΧΟΣ=Σκίτσα. ΚΑΡΑΝΤΑΣ=Εικόνες. Δι: ΖΟΛΑ ΔΕ ΜΟΝΤΑΛ=Άλληλογραφία.

ΦΛΕΡΤ

ΣΑΤΥΡΙΚΟΝ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

Εκδιδόμενον εν Αθήναις κατὰ Κυριακήν.

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΠΕΤΕΙΝΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ :

6 - ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ - 6

ΣΥΝΕΡΓΑΤΑΙ :

ΥΑΚΙΝΘΟΣ ΤΡΙΠΤΟΔΕΜΟΣ ΤΟ ΠΟΝΤΙΚΑΚΙ ΣΑΡΔΑΝΑΠΑΛΟΣ ΣΤΡΑΒΟΣΥΔΟ ΜΟΣΧΟΜΑΓΚΑΣ ΓΕΙΑ-ΧΑΡΑΣ ΣΗΖΑΡ Α. ΤΕΛΗΣ ΕΠΙΛΟΧΙΑΣ

ΡΕΠΟΡΤΕΡ : Ο ΣΚΥΛΛΟΣ ΓΚΡΑΦ-ΔΙΑΒΟΛΑΚΙ-ΔΟΝ ΖΟΥΑΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ : Έτησία Δραχ. 6- Έξάμηνος Δραχ. 3.50.- Έξωτερικοῦ: Έτησία Φρ. χρ- 7

Άγρίως! και... καταστροφεικώς παρακαλει τους αναγνώστεις του το «Φλέρε», να παύση πλέον αυτό το άνηλεές και λυσσαλέον δάνειο. Για το Θεό, τέλος πάντων!! Είναι έντροπη ένα φύλλον με 200,000 αναγνώστεις να πωλῆ μόνον 9,000 φύλλα. Τι διάβολο μία δεκάρα εἶνε αὐτὴ καθ' ἑβδομάδα. Καὶ 16 σελίδες με τόσην καλλιτεχνίαν, εὐμορφίαν καὶ χρώματα, νομίζουμεν εἶνε πρωτοφανές θαῦμα εὐθηνίας.

Άλληλογραφία Του «Φλέρε»

ΑΘΗΝΑΙ = Καὶ τὰς τρεῖς σου ἐπιστολάς ἔλαβον Ρόζαλον. Ὅλα τὰ λογοπαίγνια σου εἶνε θαυμάσια εἰς εὐφραν καὶ νοστιμάδα, μὴ ἀμφιβάλλης δὲ καθόλου οὐκ ἔλα θὰ δημοσιευθῶν. = Ἐχει καλῶς φίλε Γερσάτιμ. Θὶ δημοσιευθῶν. = Γλυκεῖα Περιοδίσουσα Ἀνεμοζάλη γιατί ἔτσι λοιπόν; Μὰ ἔφυγε χωρὶς νὰ σὲ ἴδῃ κνεῖς ἀπὸ ἡμᾶς! Ἄγ, κνεῖς! Καὶ ἐκεῖναι αἱ προσφάσεις ἐν ἀμαρτίαις!! Τέλος πάντων περιμένει ὁ Πετεινός μου ἀνοσιμότως ἐπιστολὴν σου. = Εἶσθε πολὺ εὐγενῆ: Δῦσα τῆς Μουνυχίας. Ἡ καλωσύνη σας. Ἡμεῖς πάντοτε εἴμεθα στὰς διαταγὰς σας. = Στενωχωρεῖσθε γλυκεῖα μου Πορφόρα! Μὰ διατί; Διότι θ' ἀρχίσουν μετ' ὀλίγας ἡμέρας τὰ μαθηματὰ σας εἰς τὸ Ἀρσάκειον; Δὲν ἔχετε δίκαιον καλὴ μου κοπέλλα, ἄλλως τε. Τόσῳ τὸ καλλίτερον. Θὰ μοῦ γράψετε ὅλα τὰ Ἀσπασιακά. Συλλογισθῆτε ἄλλως τε οὐ νὰ τῶρα σὲ λίγες μέρες τὸ «Φλέρε» θὰ ἐκδίδεται δις τῆς Ἑβδομάδος: Πέμπτην καὶ Κυριακὴν. Τῶρα μετ' ὀλίγας ἡμέρας. = Αὐτὸ εἶνε ἀλήθεια κ. Συνάδελφε. Τὸ «Φλέρε» εἶνε πράγματι τὸ enfant gaté, τὸ ἀγαπημένον παιδί τῶν ἄλλων πρωϊῶν μεγάλων ἐφημερίδων. Καὶ φωτικά! Ὁ Πετεινός μας ἀφ' ἧς ἐποχῆς ἐγενετο φωτιητής, εἰργάσθη ἐκ περιτροπῆς ὡς ρεπορτερ εἰς ὅλα σχεδὸν τὰ Ἀθηναϊκὰ φύλλα. Ὅλων τῶν ἐφημερίδων οἱ Διευθυνταὶ τὸν ἀγαποῦν καὶ με δλους τὰ ἔργα καλά. Ἐπομένως ἐκεῖνο δι' ὃ τὸν τὸν παρακαλεῖτε δὲν τοῦ εἶνε καθόλου δύσκολον.

ΒΕΙΡΑΙΒΥΣ = Βλέπετε πολὺ καλῶς σου εἰδείζαμεν τὴν ἀμετρον ἀγάπην μας Μοσχομάγα ἀγαπημένε. Ἐτοιμάτε λοιπόν καμμίαν νέαν ἀνταπόκρισιν καὶ ὅτι ἄλλο θέλεις. Νὰ ἴδῳ ὅμως, πότε τέλος πάντων θὰ εὐτυχήσῃ νὰ σὲ γνωρίσῃ ὁ κ. Διευθυντής μας. = Ἐχει καλῶς ἀγαπητὸ Βίκτωρ Α'. Βεβαίως θὰ δημοσιευθῇ. = Βεβαίως δὲν πρέπει νὰ καταδέχεται κνεῖς ν' ἀκνεῖς εἰς αὐτὸν τὸν τιποτένιον, φίλε κ. Ἰωάννη Β. (Ἀνθυπολογαγέ). Συμφωνῶ κ' ἐγὼ μετὰ τὴν γνώμην σας. Δὲν βλέπετε τί χαλῖα ἔχει τὸ ελεεινόν, τὸ βρωμερόν, τὸ ρυπαρόφυλλον τοῦ; = Εὐχαριστῶς Ἐωσόφωρ. Εἰς τὸ προσεχὲς βέβαια.

ΠΑΡΧΙΑΙ = Εὐχαριστῶ πολὺ Φλερομανὴ γλυκύτατε (Κύμην). Μὰ τότε κλέος εἶσθε λοιπόν; Ἐἴμεθα πολὺ εὐγνώμονες. Εἶσθε τόσον εὐγενῆ! Διὰ τὴν δὲν μᾶς στέλετε Κυριακὰ διὰ τὸ «Πεταχτό»; = Νὰ δημοσιευθῶν λοιπόν τὰ διὰ τὴν Ἀμερίσσαν Κνεμὰς (Κύμην). Καλὰ λοιπόν. = Καὶ τὴν ὥραϊκν κάρτ ποστὰλ, καὶ τὴν ἐπιστολὴν σας ἔλαβον γλυκεῖα μου μαργαριτορένια Jeunne Fille (Πάτρας). Τὰ διὰ τὸ «Πεταχτό» ἀμέσως ἐδημοσιεύθησαν, ὥραϊα κάρτ. Τί ἄλλα λοιπόν; Μὰ διὰ τὴν δὲν μοῦ γράψετε ἐκνεῖς. Ἀσπασμός ἀπὸ τὸν Ζόλαν δὲ Μοντέλ. Ἐχει τὴν τιμὴν νὰ Σὰς βεβαιώσῃ περὶ τῶν ἀγῶν ἐπίσης κισθηματῶν τῆς. Ἀπὸ τὸν κ. Πετεινόν μας γλυκεῖας πάντοτε καὶ ἐγκαρδίως προσήσεις. = Εὐχαριστῶς εἰς τὸ προσεχὲς Κακαροῦχα φίλτατε (Λαμία). Μείνατε ἤσυχος. = Θὰ τὸν παραλάβωμεν κ' αὐτὸν πρὸς χάριν σου Ταραμοκεφτὲ (Βόλον). Μείνε ἤσυχος. = Εὐχαριστῶς Νυχτογυριστὰ (Κυρδίτταν). Βεβαίως θὰ τὸ γράψωμεν. Τί ἄλλα λοιπόν νεώτερα; = Θὰ δημοσιευθῶν καὶ τὰ ἰδικὰ σας Μπὸν-Λόνεργον (Βόλον). Μὰ γιὰ πέτε μου φροντίζετε ὑπὲρ τῆς κυκλοφορίας μας; = Τὴν θαυμαστίαν, τὴν καλλιτεχνικὴν σου κάρτ-ποστὰλ ἔλαβον ὁ Πετεινός μου Βόλφορμ ἀγαπημένε (Σῦρον). Μὰ αἰωνίως λοιπόν συ θὰ μᾶς σκλαβώσῃς; Πόσον εἶσαι καλός. Διὰ τὸ «Πεταχτό» μὴ παύης νὰ στέλλης, καὶ βίγνε κάποτε καμμιὰ ματρία καὶ εἰς τὴν κυκλοφορίαν μας. = Πάντοτε φροντίζει τὸ «Φλέρε» νὰ ἐκτελῆ τὰς αἰτήσεις σας Κοκκινόχοιτη (Πύργον). Καὶ αὐτὸ θὰ δημοσιευθῶν. = Μάλιστα ἀρχηγὲ τῶν γκρινιάρηδων κ. Μπενερόδῃ (Μίγχα). Ἄμ δὲ ρωτᾷ τὸν κ. Παν. Κιστάνην νὰ ἴδῃς τί παιδιὰ εἴμαστε; = Μάλιστα Στεθανούλν (Πύργον). Ὅσον διὰ τὸ δάνειμα τοῦ φύλλου αὐτὸ ἐξερτᾶται ἀπὸ σὰς νὰ τὸ καταργήσετε. = Θὰ δημοσιευθῶν Διόκτα τῶν Κορτάκνδων (Λάρισσαν). Μείνατε ἤσυχος. = Ἄ, μὴ μοῦ θυμῶνης εὐμορφῆ μου Κακὴ Λόξα (Θήβας). Γιατί θὰ θυμῶσω καὶ ἐγὼ. Γιατί κοπέλλα μου; Στείλε λοιπόν καὶ θὰ ἴδῃς οὐκ ἔλα θὰ δημοσιευθῶν. = Δὲν εἶσθε ὁ πρῶτος ποῦ μοῦ παραπονεῖσθε κατ' ἐκεῖνον τοῦ ἀγρεῖου κ. Σάγγα (Βόλον). Καὶ ποῦ νὰ τὰ ξεῦρατε ὅλα!! Τὰ ποιηματάκια σας νοστιμάτατα. Νὰ στέλλετε τακτικά. Βλέπετε οὐκ ἀμέσως καὶ εἰς ἀρίστην θέσιν δημοσιεύονται. = Πολὺ ἀργὰ τὸν ἐνοσιώσατε Ἐπιφυλακτικὸ φίλτατε (Φιλιππῶν). Καὶ ποῦ νὰ ξεῦρατε ἀκόμη!... Ἐν τούτοις ἐκεῖνα σας μετὰ πολλὴν εὐχαριστήσιν δημοσιεύονται εἰς τὸ προσεχὲς. = Μάλιστα Στεθανούλν (Πύργον). Θὶ ἐκτελεσθῇ καὶ αὐτὸ εἰς τὸ ἐρχόμενον φύλλον. = Καὶ τὰ ἰδικὰ σας μετὰ πολλὴν εὐχαριστήσιν φίλε Ἰάπων Πάτν-Βὸν (Λευκάδα). Εἰς τὸ προσεχὲς.

ΒΕΩΤΕΡΙΚΟΝ = Τὴν χρυσοῦ καὶ χρώμασιν κεκοσμημένην ἐπιστολὴν σας ἔλαβον Τριανδρία «Φλέρε» (Τεσμέ). Αἱ διαταγαὶ σας θὰ ἐκπλη-

ρωθῶν κατὰ γράμμα. Καὶ σὰς δεχτιῶ ἔχετε μέγα δίκαιον, ἄλλὰ καὶ ἡμεῖς δὲν ὑπερασόμεν. Οὐγ' ἔττον διὰ τὴν τίσην σας εὐγένειαν εἴμεθα πολὺ εὐγνώμονες καὶ θὰ συμμορφωθῶμεν μετὰ τὰς διαταγὰς σας.

= Εὐχαριστῶς κ. Λύδδν (Mibet Caneh). Εὐχαριστοῦμέν πολὺ καὶ συμμορφωθῶμεθα πρὸς τὰς διαταγὰς σας, ἀναμένοντες ἅμα καὶ τὴν συνδρομήν.

Ὁρεβούρ, λοιπόν τὴν προσεχῆ Κυριακὴν μετὰ χιλίη φίλιὰ

Αἱ Αἰτίδες Μας

ΕΝΑ ΓΥΝΑΙΚΕΙΟ ΓΡΑΜΜΑ

Σερίκα μου! ... Ὁ Νίκος, νούμερο πέτε. Μὰ εἶνε τόσο κομψός, μὰ εἶνε τόσο θελκτικός. Ἐχει καὶ ἓνα γουότο! Προχθὲς ἀνακατεύηκε σ' ὄλην μου τὴν τουαλέττα καὶ σὲ βεβαιῶ, Μαρί μου, ποτὲ δὲν ἐντύθηκα μετὰ περισσοτέρη χάρι. Ἐβαλα ἐκεῖνο τὸ λαδί σανζὰν φορεματάκι μου, τὸ βελουδένιο κόκκινο καπέλλο μου, μετὰ τὰ κατακόκκινα πιερὰ μετὰ τῆς ὀλοκόκκινες κορδέλες, τὰ λουστρινένια γοβάκια μου, ὄλα, ὄλα, κατὰ τὴ γνώμην τοῦ Νίκου, μὰ μετὰ τέτοια χάρι, μετὰ τέτοιο σίκ, ποῦ ὅταν ὄστερα βγήκαμε λίγο περίπατο μαζὺ, ἐστέκοντο τόσο ζὲν ὄμ, ὄλοι τρεῖ ζαντίλ καὶ μετὰ κοπιῶσαν καὶ κατέρωγαν τὸ πρόσωπό μου μετὰ τὰ μάτια των, κ' ἐρωγχαν ματιές λαίμαργες, λαχταριστὲς στὴ γάμπα μου, ποῦ τὴν ἄρινα ἐλίπηδες νὰ φαίνεται, εἶσι παρκεῖα καθὼς εἶνε, εἶσι στρογγυλὴ, μετὰ τῆς κατὰμυαρες μεταξένιες γοβάτσες, ποῦ μοῦ τῆς φόρεσε κ' αὐτὲς ὁ Νίκος καὶ χωρὶς ἄλλο θὰ φιδύριζαν μετὰ τὰ χεῖλια των μετὰ δυνατὴ ἐπιθυμία, μετὰ ἀδᾶνονσαν λιγοῦρα! — Καλέ, τί κόμματος!...

Τότε φοβήθηκα οὐκ μποροῦν νὰ γίνον καὶ τίποτε σοβαρότερα.

Καὶ καθὼς τοὺς ἔβλεπα νὰ κοιτάζονται εἶσι ἄγρια, γυρῶ καὶ λέγω στὸν ἓνα, ἐνῶ ἐξάιδενα τὸν ἄλλον:

— Μὰ Νίκο μου! τί ἔχεις; γιατί κατέβασες εἶσι τὰ μούτρα σου;

Ἄλλ' αὐτὸς θυμωμένος δὲν μ' ἄφησε νὰ τελειώσω καὶ μοῦ εἶπε λίγο ἀπότομα, ἄλλὰ καὶ μ' ἓνα παρόπονο:

— Βλέπω οὐκ ἐκεῖ ποῦ ἤμαστε ἓνας μετὰ μιά, γνήκαμε δύο μετὰ μιά...

Φαίνεται, οὐκ εἶχα ὄρεξι νὰ γελάσω, γιατί ἐνῶ ἐκεῖνος μετὰ κοιτοῦσε εἶσι κατάμματα, ἴσως γιὰ νὰ καταλάβῃ τίποτε ἀπ' τὴ φροσιγνωμία μου, ἐγὼ— τότε ἐβόηκα κ' ἄλλη μιά περίοισα γιὰ νὰ θανώσω τὴν ἐξυπνάδα μου— μετὰ ἀπάθεια μεγάλη, καὶ μ' ἓνα χαμῶγελο στὸ στόμα, ἀφοῦ πρῶτα τὸν ἐκτύπησα γλνκά, τοῦ εἶπα: — Κοτὲ! Εἴμαι μιά, ἀλλὰ νομίζεις οὐκ δὲν μπορῶ νὰ σὰς φχαριστήσω καὶ τοὺς δύο;!... Ἀκόμα γελῶ...

ΑἰΜΟΚΟΝΤΟΡΟΣ

Τραγωδία Τῆς Ρομάντζας

ΕΡΩΣ ΠΛΑΤΩΝΙΚΟΣ

Πόσες βραδυές ἐπέρασα κοντὰ τῆς Καὶ πόσο μ' ἀγαποῦσε, σὰς ὀρκίζομαι, Τώρα ξεχάνω ὄλα τὰ δικά τῆς Ἐνα θυμοῦμαι μόνον καὶ φουρκίζομαι.

Θυμοῦμαι, δὲν τὴν ἔχω... φιλημένη, Μὰ οὔτε μιά φρά... Τί κουταμάρα! Τί κέρδισα; ποῖος ξέρει, λιγωμένη Ποῖος τὴν γλεντᾷ τὴν τώρα μετὰ λαχτάρη!

Γυναῖκ' ἀφοῦ δὲν ἦταν σὰν τῆς ἄλλης, Κι' ἀπὸ τὸν οὐρανὸ κατέβη κάτω, Θὲ νὰ διψοῦσε ἀνθρώπινες ἀγκάλες. Θεὸς φυλάξοι ἀπὸ ἀγγελὶ φευγάτο!...

ΣΤΟΝ ΕΡΩΤΑ

Ἐρωτα! Ἄν θεὸς νὰ τᾶχωμε καλά, Στὸ σπῆτι μου νὰ μὴ ξαναπατήσῃς. Ἄκους ποῦ σοῦ τὸ λέω; Κι' ἂν θέλῃς νὰ μ' ἀφίσης Ἄναπαυμένο, πάει πολὺ καλά.

Ἐμένα μ' ἔκαψε ἡ πρώτη κουμπαραῖα Κι' ἂν σὺ τώρα δὲν ἀποφασίσῃς, Νὰ πᾶς στὸ Διάολο καὶ νὰ μὴ γυρίσης, Θάρθουμε καμμιὰ μέρα στὰ χοντρά.

Γιὰ δαῦτο νὰ μ' ἀφίσης κουμπαραπόπουλο, Μὴ σοῦ μαδῶσω ἐκεῖνες τῆς φτεροῦγες Καὶ σὲ πᾶσι καὶ σκουῖεις σὰν γαλόπουλο, Καὶ νὰ τρέχῃς κουτσόφτερο στῆς ρούγες Κι' ἐκεῖνες ταῖς σαῖτες ὄπου φέρεις Σοῦ τῆς βάνω ὄλες μάτσο κει ποῦ ξέρεις!

ΦΛΙΚ

(Του Σεπτεμβρίου)
'Επάνοδος εκ τών λουτρών !!! ..

(Της προχθεσινής βροχής)

ΕΚΕΙΝΗ.—Τρέξατε, τρέξατε, κύριε Κοκό, να προφθάσουμε. Θα βραχούμε...
ΕΚΕΙΝΟΣ.—Τι να βραχούμε, νταρντάνα μου, που έμένα μ' έχει λάσπη ή ύγρασία
ἀπό την ώρα που είμαστε μαζί.

ΠΑΤΡΙΝΟ ΠΑΝΟΡΑΜΑ

- Γκρίν... γκρίν...
- 'Ορίστε, κύριοι και κυρίες στο πανόραμα! 'Εμπρός κύριοι.
- Γκρίν... γκρίν...
- Κύριος, κύριος όριστε, όριστε. Μία δεκάρα μόνο.
- Γκρίν... γκρίν...
- Είστε συντάκτης του «Φλέρτ» ;
- 'Ορίστε παρακαλώ...
- Γκρίν... γκρίν...
- 'Εδώ κύριε Συντάκτη βλέπετε τας Πάτρας...

- Γκρίν... 'Εδώ βλέπετε την χήρα εισάγουσαν τον έραστήν της κόρης της έκτης εμπροσθίου θύρας!! και την κόρην της εισάγουσαν τούτον εκ της... οπισθίας.
 'Εδώ βλέπετε τον Μιχαλάκη παραφυλάσσοντα εις την αποθήκην δια να διέλθῃ ἡ Φερενίκη!!! 'Εδώ βλέπετε τον κύριον όστις υπόσχεται εις την κυρίαν του ότι θα κόψῃ τὴν... πύττα!! 'Εδώ βλέπετε τὸν πενθερόν λέγοντα εις τὸν μέλλοντα να ταξειδεύσῃ (διὰ τὸ ταξειδιον τοῦ μέλιτος) γαμβρόν του, να μὴ πειράξῃ τὴν κόρην του εις τὸ βαπόρι διότι τὴν πειράζει ἡ θαλάσσα!!! 'Εδώ βλέπετε τὴν δεσποινίδα τῆς οδοῦ Κορίνθου εισάγουσα τὸν πρόων ἀλευροῦπάλληλον έραστήν της!! 'Εδώ βλέπετε τὸν πρακτορειακὸν ὑπάλληλον θέλοντα καλὰ καὶ δίνει να φλερτάρῃ τὴν κόρην τοῦ Δ.

'Εδώ, βλέπετε αὐτὸν με τὸ χονδρὸ μαῦρο μουστάκι ; αὐτὸς εἶναι ὁ Σταφιδούπαλληλος όστις κάθεται εις τὸ καφενεῖον καὶ προσπαθεῖ να τὰ ψῆσῃ με τὴν γρηὰ καπελοῦ δια να μπλέξῃ τὴν κόρην τῆς, ἀλλ' ὅμως εἶναι γέρος καὶ... ἀνίκανος!! 'Εδώ βλέπετε τὸν Ἄνδρῆαν περιλυστον, ξέρετε διατί ; διότι θ' αναχωρήσῃ τὸ κορίτσι δια τὸ ἐξωτερικόν!! 'Εδώ βλέπετε τοὺς δερομένους λιμοκοντόρους, οἵτινες ἐπειράζαν τὰ κορίτσια εις τὰ λουτρά τοῦ Δγ. Ἀγρόρου!! 'Εδώ βλέπετε τὴν Ἀσπασίαν να φλερτάρῃ με τὸν Φούρναρον. ('Αριθ. έραστοῦ 476!!!!). 'Εδώ βλέπετε τὴν κυρίαν ἐνὸς Οἰκονομικοῦ ὑπαλλήλου ἐπανελεθοῦσαν πρὸς ἐπίσκεψιν τῆς πολυπληθοῦς πελατείας!! 'Εδώ βλέπετε - μὰ πρόσθεε καλὰ - τὸν ξυλοκοπούμενον σύζυγον ὑπὸ τῆς συζύγου του με τὸν κόπανον τοῦ γλυκοῦ, καὶ πῖο πέρα τὸν ἀπατῶμενον σύζυγον ὑπὸ τοῦ δια κόπανου ξυλοκοπηθέντος συζύγου!!!!

'Εδώ βλέπετε τὸν κύρ Παναγιωτάκην με τὴν Κυρίαν του! 'Εδώ βλέπετε τὸν ἐν τουλαπιῶ κρυβέντα έραστήν τῆς Κάκκας δια τὸν φόβον τῆς μαμᾶς. Βλέπετε ποῦ ὁ ἀνθρωπος κοντεύει να πάθῃ ἀπὸ ἀσφυξία; εἶναι ἐκεῖ μέσα 4 ὥρες!!!

'Εδώ βλέπετε, ἀρκετὰ εἶδες ὑποθέτω καὶ σε ἀρκούῃ σήμερα. Διὰ τὴν προσεχῆ ἑβδομάδα σοῦ εἰτοιμάζω ἕνα ἄλλο ἐνσταντανέ, ἢτοι ἡ ἀρσάκειας, τὰ σκόρδα ἢ χονδρὸς γάμπες καὶ τὰ γυαλιὰ, ὁ Μιχαλάκης, ἡ σταφίδα, ἡ Φερενίκη καὶ τὸ ξυλοκόπημα, ὁ μαγευμένος αὐλὸς, τὸ ρογοθύζι, ὁ Γερμανὸς καὶ τὰ λοιπὰ; ὁ Μύλος, ἡ ἔξεδρα, τὸ Φολὶ Μπερζέσ, ἡ Μιμόξες τὰ σιγαλά πατάμια, καὶ τὰ κατορθώματα μερικῶν ποῦ κάμνουν «la innocente Colomba». 'Ὅλ' αὐτὰ θὰ τὰ ἴδῃς τὴν προσεχῆ ἑβδομάδα ἀγαπητέ μου κύριε Συντάκτη, τώρα δὲ φέρε τὴν δεκάρα!

- Γκρίν... Γκρίν... 'Αλλος κύριοι!...

FLORA MIRABILIS

ΤΟ ΚΙΟΣΚΙ ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

Τελείως ἀνακαινισθὲν ἤνοιξεν καὶ πάλιν ὑπὸ τὴν δεξιῶν καὶ ἄκωνον Διευθύνσιν τοῦ βίκτηου εἰς τὸ εἶδος τοῦτο κ. **Δημοπούλου** Εὐρίσκονται καὶ πωλοῦνται ὅλα τὰ ξένα καὶ Ἑλληνικὰ φύλλα. Ἐπίσης καπνὰ ξόχα. Τὸ διευθύνει ὁ λαμπρὸς νέος κ. Χαράλαμπος.

ΠΕΤΑΧΤΟ ΦΛΕΡΤ

— ΑΘΗΝΑΙ

* * Καλή μου Σοφί (ὁδὸς Α.) πὼς πάνε αἱ σχέσεις σου με τὸν Θανάση τὸν Δ. — Καλὰ σε, συγχαίρω μὰ ἔλα τώρα σὺ σε ἐνόησαν ὅλοι μικροὶ καὶ μεγάλοι ; * * Δεσποινίς Πόπη, πὼς πάνε τὰ ραντεβῶ σου εις τὰ καθίσματα τοῦ προφήτου Ἡλιοῦ Βερθακονῆσι, μαζὺ με τὸν γυμνασιόπαιδα. Γιατί ! κοκίνα μου, γιατί κοκίλα μου, σαχλαμάρα μου, κρυάδα μου, γιατί ; "Αχ ! πὼς τὴν πληγώνεις μ' αὐτὰ τὰ πλέον κρυωδέστερά σου σκέρτα.

* * Καλὲς μου καὶ ὠραίες μοδιστροῦλες τῆς οδοῦ Δεληγώργη δὲν ἡσυχάζεται τέλος πάντων ; Οἱ πολυπληθεῖς φίλοι σας δὲν ἀφίνουν ἡσυχὸ τὸν δρόμον κάθε βράδου.

* * Καὶ σὺ φιλότιμη μου οἷς τὸ μοδιστραδικο τῆς οδοῦ Μεν. χαλᾶς κόσμον μ' αὐτὸν τὸν ὑπολογιστήν.

— "Ὅλος ὁ κόσμος σε βλέπει.

* * Δεσποινίς Β. Α. καπελλοῦ (Ριζάρη) μὴ παραπονήσαι διὰ τὴν χυλόπητα τοῦ Κλ. Τσ. Περστικὰ κοπέλλα μου.

* * Τὰ συλληπητήριά μου Μαρκίον φίλτατε διὰ τὴν ἀπαγωγὴν τῆς κλλιτέχνιδος.

* * Ἀγαπητέ Τρ. Ἐμ. να παύσουν αἱ συχνὰ ἐπισκέψεις εις τὴν Δη Ε. Χ καθότι τὸ παράκαλες.

— ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

* * Ἀγαπητὸ μου κορίτσι Μυρία Μ. δὲν μοῦ λέγεις σοῦ ἔδωκε ὁ φίλος σου (ὄνομα καὶ μὴ χωριὸ) τὸν πολυθρόλλητον ἐκεῖνον ἀνθῶνα ;

* * Πὼς πάει τὸ φλέρτ ἀγαπητῆ μου δεσποινίς Θεώνη Σ. — Καλὰ βεβαίως.

* * Ἀγαπητέ μου κύριε Ἄνδρᾶ Κ. πρόσθεε γιατί ὁ Πικουίλλος θὰ σε... Σεύρεις γιατί ;

* * Καλή μου Κοπέλλα (Ναύσταθος) πὼς ἐπῆγε τὸ γλέντι εις τὴν Φανερωμένην ; — Νομίζω ὅτι ἐκρολογήσατε διότι εἶδον τὸν Διδάσκαλον να σε... βοηθῆ κάτῳθεν ἐνὸς πεύκου. — Τί ὠραία ρωμάντζα, ἀλήθεια!

* * Καλή Σ. (ὁδὸς Δυσῶδος) πὼς πάνε αἱ σχέσεις σου μ' αὐτὸν τὸν Θάναση τὸν Δ — Μὰ ἔλα σὺ σε ἐνόησαν ὅλοι. Πρόσθεε διότι εἶνε κατεργάρας.

* * Πὼς πάει ὁ ἔρωσ ἀγκυπητῆ Ἀνέζω Κ. (ὁδὸς Τομ.) με τὸν Γεώργιον Γ. — Βεβαίως καλὰ. Ἄλλ' αὐτὸς κάμνει σὺν τρελλὸς καὶ σε ἐνόησε ὅλος ὁ κόσμος.

* * Καὶ σεῖς ἀγαπητέ μου ἀδελφαί Μαρία, καὶ Παρασκευὴ τακτικὰ εις τὴν Φριαττῦδα; — Ἄλλὰ τί ζητεῖτε σεῖς ἀπὸ τὴν Λεύκα ;

* * Μὰ καυμένη Μαριγούλα Μ. (ὁδὸς Σ.) βγάλε σε παρακαλῶ τὴν ἰδέαν σου ἀπ' αὐτὸν ἀγαπᾶς ἐπὶ διετίαν, διότι αὐτὸς σε περιπαίζει ἀγαπᾶ ἄλλην καὶ ὄχι σε.

* * Μὰ παιδί μου Νίκο Π. (ὁδὸς Ν) παῦσε πλέον να πειράζῃς τὰ κορίτσια καὶ πρὸ πάντων τὴν Μαριγούλα. Σε ἔμαθαν ὅλοι.

* * Καυμένη Γεώργιο Γ. παῦσε πλέον να διέρχεσαι τὴν ὁδὸν Ἰψ. διότι σε ἔμαθαν.

* * Ἀξιεράστε Κ. Δ. εἶνε ἀληθὲς ὅτι τρελλαινεται ἢ ἐπὶ τῆς οδοῦ Κολ; "Θτι σε κοροϊδεύουνε δὲν ἀμφισβάλω.

— ΠΑΡΧΙΑΙ

* * Ἀκούσατε κοπέλλες μου μοδιστροῦλες «Χρυσανγῆ καὶ Κωνσταντιὰ. Ἐπίσει καὶ σὺ Εὐθυμία, (Λαμία) σας συνιστῶ να εἰσθε προσεκτικώτεροι εις τοὺς λόγους σας. Πρὸ παντὸς μάλιστα ὅταν πρόκειται να πειράζῃτε ἀνθρώπους φίλους μου. Προσέξατε σας ἐπαναλαμβάν : θέλετε λοιπὸν να μαλλόσουμε ;»

* * Γυμνασιόπαι μου Κων. Δμ. (Πάτρας) πολὺ ἔγαρμπα τὰ καταφέρνῃς φλερτάρων με τὴν Ὀλ. Κ. μέσω τῆς φίλας τοῦ Α. Κρ

— Σε ἠνῆσαν φίλε μου καὶ ἴσως ἴσως καὶ ὁ ἀδελφός.

* * Καὶ σεῖς κολόπαιδα Κ. Κ.Κ. Γ. Δ. Ν. ἀρχηγοὶ τῆς συμμορίας (Λαμία) καὶ λοιποὶ δὲν ἀφίνετε τὸν κόσμον να κοιμηθῆ με τῆς καντάδες σας ; — Πολὺ καλὰ, πολὺ καλὰ ἀγαπητοί μου. Γλεντᾶτε, γλεντᾶτε καὶ ἄς λὴ ὁ κόσμος.

* * Κύριε Α. Ζ. ("Ἄρταν) κάθησε πρόνιμα, μὴ πειράζῃς ὅλα τὰ κορίτσια μάλιστα ἀφοῦ σε ἀγαπᾶ ἐν περιόρισον τὸν ἔρωτά σου εις ἐκεῖνο.

* * Καλῶς ὀρίσατε δεσποινίς Β. ("Ἄρταν) τί κάμνητε ; Ἐμαθα πολλὰ διὰ σε τώρα ὅτι τὰ ἐκάματε με τὸν γυμνὸ τοῦ καπετᾶν Στάθη τῆς Πυλάρου θάλασσα εις τὰς Πάτρας. Ἐξήλθατε μαζὺ καὶ χίλια δύο πράγματα λένε. — Εἶμαι ὠραία, θὰ με πάρετε; κ.τ.λ Κ φιλιὰ καὶ τοιμπίμασα καὶ εις τὸ τέλος καὶ σφιζίματα. — Λοιπὸν τώρα εις τὴν "Ἄρταν ποῦ ἦλθατε εις ἔργον τὸν ἔρωτάς σας ; ποῖους θὰ ἐντραπήτε τοὺς παληοαρτινοὺς (!) ; Σε συγχαίρω κορίτσι μου διὰ τὰ ἐρωτικά σου αἰσθήματα.

* * Γαλανοματοῦσα ξανθὴ καὶ εὐειδεστάτη μου δεσποινίς (Βόλον), ἔμαθον πολλὰ για σε με τὸν ἀξιότιμον τώρα Β. Σ. — Ἐντροπῆ ὀλίγον κορίτσι μου. Ἐκεῖνος 37 ἐτῶν καὶ σεῖς 16. Προτάκουστον — Ἐλησημόνησε ὡς φαίνεται δεσποινίς τὸν γυμνασιόπαιδα Γ. Μ., ἐκεῖνος ὅμως δὲν σε ἔλησημόνησε.

* * Φαντασθῆτε δύο, οἱ Βασ. Σ. καὶ Α. Χ (Βόλον) να καταστρέφουν τὰ παπούτσια των διὰ μίαν τὴν Κ. Μ. Ἄλλ' ὁ Α. Χ. ἐξυπνότερος ὢν τοῦ τὴν ἔπαιξε μὴ χαρὰ.

* * Κάτι ἔμαθα για σένα ρασοφόρε καὶ σένα Νικ. Κρ. (Λάρισαν). — Μαζὺ καὶ εἶσι δύο σας ; ἔ ;

* * Βεβαίως καλὰ ἐπεράσατε φιλότιμη δεσποινίς Σ. παραθερίζουσα εις Πυργέλαν Ἄργους με τὸν Ω. Ε ;

* * Καὶ σὺ φίλτατε τῆς Θεμίδος ("Ἄργος) πὼς πάει τὸ καφεσαντάν ; Ἄλλὰ γιατί ὄχι ;

* * Κύριε Σ ἐργοστασιάρχα (Πόρον), τὰ ξεχάσες τὰ παληὰ σου ;

* * Τώρα με κάποιο ναυτάκι ; τὸν Α. Σ. ἔ ;

* * Ἀπάντησις εις τὸν γράψαντα περὶ τῶν σχέσεων Η. Τ. καὶ λοιπῶν (Λαμία) : Σεῖς ὅστις ἐγράψατε τὰ ἐν προηγουμένῳ φύλλῳ βεβαίως θὰ εἰσθε ἠλίθιος καὶ τῆς αὐτῆς φύσεως, ἢν ἠθελήσατε να σατυρίσητε ἀνθρωπον ὅπου δὲν εἶνε ἀξίος κανεὶς να φέρῃ εις τὸ στόμα του τὸ ὄνομα αὐτοῦ, σεῖς θὰ εἰσθε τριούτος καὶ σας συλλυποῦμαι.

Σύρον

* * Μεγάλην πρόοδον μανθάνω ὅτι κάμνεις φίλε Ἄντανάκη εις τὰς νυκτερινὰς σου συνεντεύξεις με τὴν Δίδα Μ. Μπράβο σου.

— Τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι αὐταὶ μόνον ὀλίγον καιρὸν θὰ διαρκέσουν. Διότι κατ' αὐτὰς ἐπιστρέφει ἐκ Τήνου ἡ θεία. Πρόσθεε ὅμως διότι πολλοὶ σε παραμονεύουν.

* * Σας συμβουλεύω κ. δύο χωροφυλάκες τὰ ραντεβῶ σας να μὴν τὰ κάμνετε πλέον κάτῳθεν τῆς οἰκίας τοῦ φίλου μου Βάλφραμ (παρὰ τὴν Μεταμόρφωσιν).

— Διότι ὡς μοῦ γράφει θὰ σας κάμῃ καμμιὰ ψυχολογία, καὶ ὄχι με νερό. Προστέχετε λοιπὸν.

* * Σὺ δὲ φίλε κ. Νν. μανθάνω ὅτι ὅλα τὰ κορίτσια σε... κοροϊδεύουν καὶ πρὸ πάντων ὅταν περπατῆς εις τὴν πλατεῖαν, πάντοτε χωρὶς καπέλλο καὶ με διαφόρους ἐφημερίδας εις τὸ χέρι.

— Πληροφορῶμαι δὲ ὅτι θὰ συνεργασθῆς με τὸν χατζῆ Ἀναστάση Σας εὐχομαι δὲ καλὴν πρόοδον.

* * Τί μανθάνω φίλτατε διοπτροφόρε Ἀπόστολε ;

— Πειράζει λέγει κάποιε δεσποινίδα ἡ ὁποία οὔτε κἄν σε λαμβάνει ὑπ' ὄψιν τῆς.

— Καὶ τοῦτο διότι γνωρίζει τοὺς ἐν Ἀθήναις ἔρωτάς σου. Παῦσε λοιπὸν μὴ εὐρεθῆς ἐκτεθειμένος.

* * Καλὸ μου παιδί Γ. Μ. (Λαμία) δὲν πηγαίνει να πουλήσῃς κανένα πράσο, παρὰ ἀνακκτεῦσαι σε τέτοιας δουλιές ;

* * Φίλε Γυμνασιόπαι Σ. Π. (Λαμία) δὲν κάμνεις τὴν δουλειὰ σου παρὰ συναναστρέφουσαι ὅλα τὰ κακοποιὰ στοιχεῖα, τὰ ὁποῖα σε διαφθείρουν ἄλλὰ δὲν σε προεξηγῶ, διότι τέτοιος εἶσαι καὶ σὺ.

* * Γεῖά σου νταντάνα, χήρα Α. (Πύργον) διατί δὲν βγάνεις τὸ κορίτσι σου συχνὰ ἔξω θὰ σοῦ... σκασῇ.

* * Ὁρεβουκρῆν προτεχῆ Κυριακὴν με χίλια; φιλιὰ.

ΤΟ ΦΛΕΡΤ

ΑΠΟ ΤΟ ΝΕΟΝ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ ΤΟΥ ἙΘΝΙΚΟῦ ΜΑΣ ΠΟΙΗΤΟῦ κ. Π. ΣΥΝΟΔΙΝΟῦ.

Ραψωδὸς θριάμβων εἶμαι
 Ἀγαπῶμαι καὶ μισοῦμαι
 Εἰς τὸ θάμβος ὄλων εἶμαι
 Καὶ τῶν πάντων ὑστεροῦμαι
 Πάσχων γράφω
 Γράφω θνήσκων
 Θὰ με στέψουν ἐν τῷ τάφῳ
 Θ' ἀναζητῶ ἀποθνήσκων
 Ἐξεδύθη ἡ Δ' συλλογῆ. Ἀριστοῦργημα τέλειον.
 320 καλλιτεχνικαὶ σελίδες 320
 Εἰς ὅλα τὰ Βιβλιοπωλεῖα

"Ὅλοι εις τὸ Μέγα Οἰνονευματωπλεῖον τοῦ κ. **Μιχ. Ζωγράφου** Ὁδὸς Σοφοκλέους 23 Τὸ ὠραιότερον ποτόν «ΦΛΕΡΤ»

Τὸ γλυκύτερον τὸ γευστικώτερον ποτόν. Δοκιμάσατε.

Τὸ Εἰδικὸν τὸ Εἰδικὸν Ὁδὸς Σταδίου τὸ Εἰδικὸν

Καὶ να ἴδῃς τι ἔχει φέρε
 εἶν' τὸ μόνον ποῦχει πρᾶγμα
 ποῦ σε ἔλκει ἐν τῷ ἄμα
 καὶ σε βάζει καὶ στὸ χέρι.
 Τι μπισοῦνια ! Τι Καπέλλα
 Τι Γραβάναις δάκας τρέλλα
 Τι Κομπιὰ ποῦ να τὰ χάσης
 Καὶ παναμάδες τῆς θαλάσσης
 Καὶ δεσπότης δὲν ἀντέχει
 Σ' ὅτι ἔφερε καὶ ἔχει.

ΤΑ ΑΚΑΤΑΓΩΝΙΣΤΑ ΣΙΓΑΡΑ εἶναι μόνον τοῦ Σημεῖον «ΩΜΕΓΑ» ΤΟΥ ΡΟΔΙΝΟΥ ΚΑΙ ΓΚΙΟΡΑ

(Στ' Ἀμπέλια)

Ο ΑΓΡΟΦΥΛΛΕ.— Ἐξεί! . . . Ἐχετ' ἄδεια; . . .